

ספר

המאור שבסוכה

כולל ענייני:

- * סוכה * שלש רגלים * ארבעת המינים * הלל *
- * שמחת בית השואבה * הושענות * ניסוך המים *
- הקהל * שמחת תורה * וזאת הברכה

והוא מבחר פנינים ופירושים
מרבותינו הקדמונים ראשונים ואחרונים
חדשים גם ישנים
מתוקים מדבש ונופת צופים
שנאספו כעמיר גורנה

יו"ל ע"י המשתדל בס"ד
ע"ה דניאל בימזן ס"ט
בעיה"ק ירושלים ת"ו
שנת תשס"ד לפ"ק

בסיוע מכון המאו"ר להוצאת ספרים
שע"י ישיבת "אורות התשובה" ירושלים ת"ו

עֲבָרֵינִי

סוּכָה

מפתח נושאים

- סוכה ..... ג
- שלש רגלים ..... קעג
- ארבעת המינים ..... רכט
- הלל ..... רפט
- שמחת בית השואבה ..... שלז
- הושענות ..... שמט
- ניסוך המים ..... שסג
- הקהל ..... שעג
- שמחת תורה ..... שעז
- וזאת הברכה ..... תיט

והחילוק בין הטעמים האלו שהטעם הראשון אנו מודים ומשבחים ומשמחים בשמחת הנפש על נצוח מלחמה עם יצה"ר דמתחלה היינו מרוחקים מהקב"ה דעוונותינו היו מבדילין בינינו ובין אבינו שבשמים, ועתה נתקרבו, לכן שמחתנו היא שמחת הנפש. אבל להרמב"ם ז"ל השמחה היא שמחת הגוף ועל מה מחוייבים אנחנו יותר להודות בלי ספק על שמחת הנפש, הגם דבעד טובת הגוף ג"כ אנו מחוייבים להודות לה' אבל לא במדה זו כעל טובת הנפש, דהיא עיקר אצלינו שקרבנו לתורתו ולעבודתו.

ובזה מיושב למה במקדש לוקחין הלולב שבעת ימים ובגבולין רק יום ראשון, דבמקום המקדש שנתקרבו לה' ראוי להודות על טובת השלמת הנפש ולכן יש לנו להודות הרבה פעמים ולא די בפעם אחת, משא"כ בגבולים דרוב ההודאות על העוה"ז די בפעם אחת הוא יום ראשון בלבד.

ובזה יובן דברי המדרש דכשאנחנו שמחים עם המצוות שנתן לנו ה' בזה אנו מראים שעיקר חיינו היא ללמוד לשמור ולעשות, ואם אנו נשמח ביותר עם הנאת הגופניות בזה אנו מראים שזה העיקר ההנאות עוה"ז לכן בא המדרש להוכיח שמביא הפסוקים הנ"ל קחו מוסרי ואל כסף דבזה אנחנו מראים דעיקר הכל הוא עניני עוה"ב.

שבילי שמואל

ולקחתם לכם ביום הראשון פרי עץ הדר וגו' (אמור כג, מ)

פרי עץ הדר זה הקב"ה שכתוב בו הוד והדר לבשת, כפות תמרים זה הקב"ה שכתוב בו צדיק כתמר יפרח, וענף עץ עבות זה הקב"ה דכתיב והוא עובר בין הדסים, וערבי נחל זה הקב"ה דכתיב סולו לרוכב בערבות וכו'. (מדרש רבה)

ולכאורה דברי מדרש אלו צריכים ביאור דמה שייך דמיון להקב"ה.

ויש לבאר כמו שכתב הכלי יקר על הפסוק בראשית ברא שאי אפשר להשיג מציאות הבורא כי אם מצד פעולותיו, ולכן הד' מינים שהם שונים זה מזה באים לרמז על מציאות הבורא יתברך שמו שהכל שלו, והנה כשזכינו לעשות תשובה בימים הנוראים אוחזים בד' מינים האלו להראות דביקות שלנו בהקב"ה על דרך

"אחזתיו ולא ארפנו" והנה השטן כשרואה שאנו חוזרים בתשובה היה מקוה שאחר יום כיפור נחזור לדרך הרע ח"ו, וכשרואה שגם לאחר יום כיפור רצוננו להיות דבקים בהקב"ה זה בודאי גירא בעיני דשטנא.

משכנות ישראל

ולקחתם לכם ביום הראשון פרי עץ הדר (אמור כג, מ)

שני מקומות הזכר פרי עץ, הנה נתתי לכם וגו' ואת כל העץ אשר בו פרי עץ, (בראשית א, כט) ופרי עץ הדר (ויקרא כג, מ). (המסורה)

יש להבין מה השייכות שיש בפסוקים אלו.

ונראה לבאר עפ"י מה דאיתא בספר אמרי שפר למהר"ש קלוגר, על הפסוק תוצא הארץ וגו' דעל כי כל האילנות אין טעם עצו ופריו שוה, ובעץ הדעת היה גם העץ טוב למאכל והוי טעם העץ ופריו שוים, חשבה חוה בודאי רק בעבור זה מנע הקב"ה מהם אכילת עץ הדעת דאם יאכלו ממנו יהיו כאלהים יודעי טוב ורע, אבל אם לא היתה הארץ משנה מציוויו של הקב"ה והיו כל האילנות טעם עץ ופריו שוה לא היתה חוטאת דאז לא שייך לומר דמש"ה לא צוה הקב"ה לאכול מעץ הדעת דבאילן זה היה טעם עצו ופריו שוים, דהא כל האילנות הם כך ע"כ, והנה ידוע דיש ד' כתות אנשים כמבואר במדרש יש מי שיש בו תורה בלי מצוות ויש להיפך, ויש מי שאין בו כלום ויש מי שיש בו גם תורה וגם מצוות, ציוה הקב"ה לאגוד ד' מינים כדי שיכפרו אלו על אלו, אבל אם לא היתה אכילת עץ הדעת, והיו עושים הכל רצון קונם בלי שטן ומפריע לא היו צריכין לזה, ושפיר אמרה המסורה ע"י ששנתה הארץ ותוצא כל העץ אשר בו פרי עץ, ואין טעם עץ ופריו שוה על ידי זה הוצרך פרי עץ הדר באגודה.

אמירה דכיא - בראשית

ולקחתם לכם ביום הראשון (אמור כג, מ)

לכם - משלכם (סוכה מא:)

ומלמדין אותם לומר כל מי שמגיע לולבו לידו הרי הוא לו במתנה (סוכה מב) הקצות החושן (בסימן סא) הביא קושית מהרי"ט דהרי בשעת האמירה אינו מבורר